

den ærede Finanzminister selv har indrømmet, at der dog foreligger noget Nyt i Lovforslaget i hele det ved samme indførte Maskineri, og dette Maskineri troer jeg virkelig er saa tungt, at det vil være meget vanskeligt at arbejde med det. Men der er endvidere i forskjellige andre Retninger nedlagt nye Principer i Lovforslaget, saaledes f. Ex. Ansvarer for Communerne og flere andre Ting, der i Virkeligheden ere af stor og indgribende Bigtighed for Alle. Jeg mener, at det — om jeg tør bruge dette Udtryk uden at misforstaaes — maaskee endog vilde være upasfende, dersom Landsthinget vilde lade et Lovforslag af en saa gjennemgribende Betydning gaae videre uden at nedsaette et Udvalg. I det andet Thing har man brugt 4 à 5 Maaneder for at behandle dette Lovforslag, og her levnes der os maaskee ikke engang ligesaa mange Uger. Jeg maa dog endnu bemærke, at selv om det virkelig skulde vise sig, at nærværende Lovforslag ikke kom til at gaae igjennem, vilde det dog egentlig kun være af ringe Betydning for indeværende Finantsaar, idet kun meget Lidt af det Beløb, som før blev nævnt, efter Lovforslaget vil kunne indkomme i Finantsaarets Løb. Dersom mulig den af mig igaar opstillede Beregning ikke er urigtig, vil der hengaae 5 à 6 Maaneder, efterat Skatteligningen er bleven paabegyndt, før der paa nogen Maade kan opkræves Noget i Genhold til den foreslaaede Lov. Hvad der er Hovedsagen, er vistnok, som det ærede Afd. Medlem for Kjøbenhavn (Lehmann) ganske rigtig før antydede, at Finanzministeren faaer sine 2 Millioner. Men dem agter jeg heller ikke paa nogen Maade at nægte ham; jeg tror, at de ere nødvendige. Der foreligger jo imidlertid i Virkeligheden et andet Lovforslag om samme, som er blevet omtalt af den ærede Minister selv, der endnu ligger i et Udvalg i det andet Thing. Igjennem det vil man virkelig paa en ligesaa let Maade, som igjennem det nærværende, og maaskee endog paa en bedre Maade — thi Grundlaget for samme er dog ialfald prøvet — kunne tilveiebringe de 2 Millioner. Jeg skal hermed paany anbefale mit Forslag om et Udvalg.

David: Jeg har gjentagne Gange i

mine Foredrag i denne Sag ytret den Formening, at det foresiggende Lovforslag maatte gaae til et Udvalg. Jeg kan aldeles ikke samstemme med den ærede Finanzminister i, at der ikke her er Tale om nye Principer. Thi om man endog kun — jeg vil ikke her indlade mig i nogen Ordstrid — vil tale om et nyt Maskineri, saa bliver der dog, naar Maskineriet skal virke, Spørgsmaal om, efter hvilke Principer det er indrettet. Det er jo ganske vist saa, at haade tidligere Indkomstskatlove, den her foreslaaede Lov og alle tilkommende Indkomstskatlove ville gaae ud paa at erholde en vis Procent paa en eller anden Maade udredet af Indkomsten, og forsaavidt kan man altsaa sige, at der ikke her er Tale om noget nyt Princip. Men Spørgsmaalet er jo netop det, hvorledes denne Procent eller dette Tilskud til Statskassen skal fremkomme, og hvilke de Grundsaetninger skulle være, som man vil følge med Henfyn til dens Paaligning og Opkrævning. Det er langtsaa min Mening, at man bør nægte Finanzministeren, hvad han fordrer og anseer for absolut nødvendigt til at gjenneføre Statens Styrelse. Men jeg behøver ikke at give ham Anviisning paa, at der er mange Maader, hvorpaa han kan bringe det i saa Henseende fornødne Beløb tilveie. Han kan jo saaledes blandt Andet gjøre det ved at føre det andet, med dette beslaegtede Lovforslag, som han har forelagt i det andet Thing, igjennem, Noget, der forekommer mig at ligge overordentlig nær. Men der gives jo iøvrigt ogsaa adskillige andre Maader at skaffe 2 Millioner tilveie paa, naar man ved en Indkomstskat adaare vil tilbagebetale dem. Man kan jo saaledes, for at tale reent ud, gjøre et Laan af Statens Activer. Vi have nu i en Række af Aar levet af vore Activer, og vel mener jeg ingenlunde, at det er godt at gjøre dette, men det er dog bedre end at gaae hen og slaae en Lov fast af den Bigtighed som den her foreslaaede, uden at Landsthinget har faaet Leilighed til at overveie de Grundsaetninger, hvorpaa den er bygget.

Lehmann: Jeg skal paa ingen Maade modsiges, hvad den ærede næstsidste Tale (W. Petersen) ytrede om, at, hvis mit Forslag